

LA PERRUCA

Teatre fòrum per a tots els públics
sobre identitats de gènere

NUS TEATRE I ACCIÓ SOCIAL

ÍNDEX

Bases artístiques i socials de l'espectacle	3
Sobre la geografia del moviment de Lecoq i el teatre pobre de Grotowski.....	3
El teatre de l'oprimit d' Augusto Boal	3
La improvisació teatral	4
La Psicologia Social.....	4
Punts d'intersecció i cercles virtuoses	5
Teatre-fòrum.....	6
Idea original.....	7
Sobre els continguts.....	7
Fotografies de l'espectacle (*)	9
L'equip	10
Fitxa artística	12
Fitxa tècnica	13
Contacte	14

BASES ARTÍSTIQUES I SOCIALS DE L'ESPECTACLE

La Perruca és un espectacle de Teatre- Fòrum que veu dels postulats de la *Geografia del moviment* de Jacques Lecoq , com a forma d'aproximar-se a l'actuació, i del *Teatre de l'Oprimit* d' Augusto Boal com a plantejament de la dramaturgia i el fòrum; i de la *Psicologia Social* en les temàtiques i les formes d'abordar-les. (per a més informació, aneu a l'annex d'aquest apartat).

SOBRE LA GEOGRAFIA DEL MOVIMENT DE LECOQ I EL TEATRE POBRE DE GROTOWSKI

Sempre m'ha interessat i estic guiat en la meua investigació pel moviment, el moviment de fons, el gran moviment. Hem explorat i observat la natura, els animals, els arbres, etc., Com es mouen. Després m'he interessat cada vegada més en com es mou l'ésser humà, però interiorment, sabem que es posa en moviment per les passions, pels sentiments, pels estats d'urgència.

Jacques Lecoq¹

Jacques Lecoq (França, 1921-1999) es va dedicar a buscar el punt d'intersecció entre el moviment i la poesia. Al llarg de la seva vida, va aplicar la seva experiència com a fisioterapeuta i esportista al món del teatre, especialitzant-se en la interpretació, el mim i l'expressió corporal. Va desenvolupar una tècnica actoral basada en el *cos poètic*, i la *geografia del moviment*, en la qual preval l'acció física i el gest a la paraula. En l'entrenament actoral, Lecoq treballava sobre el concepte de *màscara neutra*, fent desaparèixer el rostre sota una màscara, deixant-lo en un punt d'equilibri, just en el moment anterior a l'expressió. D'aquesta manera es potencia la resta del cos, donant importància a la simplicitat i la senzillesa de moviments per comunicar a través del gest i l'acció. L'estudi del moviment no es queda en el moviment en sí, sinó que va cap al seu origen, i com podem veure en la cita que precedeix aquestes línies, no són sinó les passions i els sentiments.

EL TEATRE DE L' OPRIMIT D' AUGUSTO BOAL

Una de les principals funcions del nostre art és fer conscients aquests espectacles de la vida diària on els actors són els propis espectadors i l'escenari és la platea i la platea, escenari. Som tots artistes: fent teatre, aprenem a veure allò que salta a la vista, però que som incapaços de veure en estar tan habituats a mirar-ho. El que ens és familiar es converteix en invisible: fer teatre, al contrari, il·lumina l'escenari de la nostra vida quotidiana.

Augusto Boal²

Augusto Boal (1931-1999) va ser director, teòric i pedagog del teatre. El *Teatre de l'Oprimit* apareix als anys 60, al Brasil, en un context històric i polític marcat per diferents opressions, i davant la necessitat de fer-hi front. Influenciat per la *pedagogia de l'alliberament* de Paolo Freire, Boal aposta per visibilitzar i transformar les relacions de poder desiguals a través del teatre.

El *Teatre Fòrum* es basa en presentar una obra de teatre en la qual el / la protagonista viu una situació d'opressió que no sap com afrontar. L'obra acaba en un moment de conflicte, que Boal diu *crisi xinesa*, perquè entén que en aquest moment hi ha perill i oportunitat. En aquest moment entra en joc el / la *curinga* (també anomenat *joker*, *comodí* o *facilitador*), personatge que s'encarrega de dinamitzar el fòrum, trencant la quarta paret per passar el protagonisme a les persones del públic. És aquí on aquestes esdevenen *espectactrius* (espectadores i actrius alhora), participant de manera

¹Extracte de les converses que Jacques Lecoq va mantenir amb Christopher Merlant poc temps abans de morir, publicat a l'article *Las lecciones del movimiento*, a la revista *Cassandra* (1998)

²Extracte del Manifest d'Augusto Boal par al Dia Mundial del Teatre (2009)

activa en la identificació de la situació opressiva que planteja l'espectacle i amb l'oportunitat de pujar a l'escenari, substituint un actor o actriu, per provar noves idees o estratègies, possibles solucions als problemes que té el personatge que encarnen. La resta de personatges reaccionaran davant les propostes. Així, es converteix en un assaig col·lectiu per l'acció real, una forma de transformar la realitat des de la possibilitat d'assajar. Aquesta eina té un gran potencial per visibilitzar les normes socials, i permet desenvolupar estratègies per encarar les opressions quotidianes interioritzades, donant eines per afavorir una societat més igualitària i justa basada en el *fer* (més que amb el *dir*).

LA IMPROVISACIÓ TEATRAL

La improvisació teatral és una eina àmpliament usada per la capacitació actoral i com a eina educativa i de promoure la creativitat. Té els seus orígens en la Comedia dell'arte. Un dels seus referents és Viola Spolin, que elabora els jocs teatrals en el llibre *Improvisation for the Theater*. El joc esdevé central en l'entrenament actoral, i la capacitat d'escoltar en l'aquí i ara, i de connectar amb les aportacions del context i de les persones amb qui s'interactua.

LA PSICOLOGIA SOCIAL

Entre cada punt del cos social, entre un home i una dona, en una família, entre un mestre i el seu alumne, entre el que sap i el que no sap, es donen relacions de poder que no són la projecció pura i simple del gran poder del sobirà sobre els individus, són més aviat el sòl bellugadís i concret sobre el qual aquest poder s'incardina, les condicions de possibilitat del seu funcionament.

Michel Foucault³

La psicologia social és el punt d'intersecció entre la sociologia i la psicologia, la frontera entre el massa psicològic per ser abordat des de la sociologia, i el massa sociològic per ser abordat des de la psicologia. En aquest terreny ens trobem temes com la identitat social, les creences, les actituds, els rols, les dinàmiques relacionals i grupals, entre altres.

EL SOCIOCONSTRUCCIONISME

El *socioconstruccionisme* és una dels corrents de la *psicologia social*, i es refereix a la construcció dels discursos i les pràctiques a partir de les condicions històriques, polítiques, socials i culturals.

Un dels temes principals del socioconstruccionisme és el **poder**. Analitzar com i de quina manera les pràctiques i discursos en un context social determinat constitueixen les condicions de possibilitat perquè es donin unes relacions de poder (i no altres). Aquesta aproximació permet identificar, visibilitzar i intervenir per a la transformació de les relacions desiguals de poder. Per exemple, en un context patriarcal no és casual que els diferents dualismes que trobem a l'hora de classificar el món que ens envolta, com racional-irracional, actiu-passiu, pensament-sentiment, cultura-natura, poder-sensibilitat, abstracte-concret, etcètera, s'assignin al masculí i el femení respectivament. Això no seria necessàriament un problema. La qüestió és que a la part del dualisme considerada com masculina se li assigna més valor. Aquí és on podem veure com les relacions de poder es construeixen des de cada pràctica, sigui la forma de parlar, de sentir o d'actuar.

La documentació prèvia per a la preparació dels espectacles de Teatre Fòrum s'ha realitzat amb l'enfocament de la psicologia social socioconstruccionista, basada en metodologies qualitatives, per poder copsar la realitat social amb tota la seva complexitat, atenent els processos i els matisos, i no només als resultats. S'han fet revisions bibliogràfiques, treball de camp amb entrevistes individuals, entrevistes grupals i tallers participatius per seleccionar, prioritzar i articular els temes a abordar.

³Fragment de llibre *Vigilar y castigar* de Michel Foucault (1979)

Així mateix, comptem amb el suport i les aportacions Grup de Recerca Estudis Socials i de Gènere, de poder i la Subjectivitat (GIPIS-UAB), a partir de les investigacions sobre socialització de gènere, amor romàntic i violència de gènere.

PUNTS D'INTERSECCIÓ I CERCLES VIRTUOSOS

Les diferents perspectives teatrals i socials que hem presentat anteriorment tenen punts d'intersecció, on ens instal·lem còmodament per poder cuinar nostra singular recepta.

El *Teatre de l'Oprimít* sol fer com una forma de teatre que desafia alguns postulats del teatre convencional. Transgredeix la definició d'actor i espectador, amb la noció de espectador (entenenent que el públic, en un moment donat, és qui passa a l'escena). Així mateix, trenca amb la quarta paret i precisament pel seu format, es solia donar en espais oberts o en contextos de tallers. Fins fa poc, els Teatre Fòrums en un teatre oficial semblaven una utopia. Ara potser no ho sigui, però encara estan lluny d'estar en una programació cultural d'una sala de renom. Un dels motius és que les persones que solen actuar no són necessàriament professionals del teatre, ja que la premissa bàsica per al Teatre de l'Oprimít és la transformació social, i l'actuació està al servei d'aquesta i no a l'inrevés. Així, les companyies de Teatre de l'Oprimít solen estar formades per persones que no necessàriament tenen una trajectòria professional en el món del teatre, i que parteixen d'una vocació transformadora davant una opressió existent.

Encara que sigui inconscientment, les relacions humanes s'estructuren de forma teatral: l'ús de l'espai, el llenguatge del cos, l'elecció de les paraules i la modulació de les veus, la confrontació d'idees i passions, tot el que fem a l'escenari ho fem sempre en les nostres vides: nosaltres som teatre!

Augusto Boal

Amb l'afirmació "Nosaltres som teatre!", Boal convida el món del teatre a totes les persones, siguin professionals o no. Però *no exclou* els actors professionals del Teatre de l'Oprimít. I això és precisament el que estem fent. Aquest *detall* permet justament avançar cap al que era una utopia en els primers passos del Teatre de l'Oprimít: accedir als espais escènics del teatre artístic. I en això és en el que estem.

Com que l'elenc és un equip format de professionals, què millor que treballar justament des del llenguatge artístic de Lecoq, que expressa des del moviment, i des de la simplicitat en la posada en escena. Aquests elements fomenten la imaginació, i afavoreixen la polisèmia de la imatge que es busca des del Teatre de l'Oprimít. L'escena ha de mostrar una situació, però sense explicar el seu significat. La imatge actua com una pantalla en blanc, sobre la qual l'espectador / a projectarà el que sent, donant una interpretació, des de la qual participarà en el fòrum. D'aquesta manera va aflorant l'imaginari personal i col·lectiu, i el Teatre Fòrum serveix per trencar la dicotomia entre el que és individual, privat i psicològic al que és col·lectiu, públic i social. Amb la intersecció entre aquestes tècniques, també es focalitza l'atenció en l'acció, no tant en el discurs i no només en la paraula. En les escenes es *diuen coses*, però *passen coses*. I no estan escrites prèviament. No hi ha guió per al Fòrum, es fa sense escriure, sobre la marxa. Amb el que aporta cadascú en el precís moment en què ho està fent. Quan un *espectador* puja a l'escenari per encarnar un personatge, no només diu coses, sinó que també les *fa*.

La psicologia social, especialment el socioconstruccionisme, i el teatre de l'oprimít, tenen en comú una visió del món que pretén ser emancipadora, a partir de la identificació i anàlisi de les situacions d'opressió, on es donen relacions de poder desiguals, ja sigui a nivell simbòlic, institucional i social com en el nivell micro: a les relacions i les interaccions quotidianes. Es parteix de la idea que treballar en el nivell micro social incideix en el nivell macro social i viceversa.

TEATRE-FÒRUM

SINOPSI

La perruca és un espectacle de Teatre Fòrum, i com a tal, consta de les dues parts que hem esmentat anteriorment: l'obra de teatre i el fòrum. A la primera part, En Luca arriba a l'escola amb una perruca... i els i les companyes de classe se'n riuen d'ell. A l'escola i a casa li posen les coses difícils, i en Luca es posa molt molt trist...

Ens ajudes a canviar la història?

Teatre Fòrum inspirat en el conte "La perruca de Luca".

L'OBRA DE TEATRE AL DETALL

La Perruca explica la història d'en Luca. En Luca és un nen, i li agrada dur els cabells llargs. La seva mare fa mans i mànigues per aconseguir tallar-li... no vol que li diguin que és una nena. Finalment, la mare se'n surt amb la seva En Luca no entén quin problema hi ha amb dur els cabells llargs. Camí de l'escola, en una història meravellosa i plena de fantasia, i una tempesta màgica, un núvol es converteix en una meravellosa perruca. Quan arriba a l'escola els companys i companyes de classe riuen d'ell perquè sembla una nena, amb aquesta perruca! La mestra s'enfada amb ell i vol parlar amb la seva mare... què pot haver passat? D'on ha tret en Luca aquesta perruca? La professora pensa que la mare s'ha begut l'enteniment... En Luca acaba veient que no el deixen dur el cabell com ell vol, i que això genera molt rebombori. Se sent trist. I enfadat...

La Perruca qüestiona els estereotips de gènere des de la infància, i les resistències que es troben les persones que trenquen amb les normes establertes (i no escrites) en relació al gènere.

,

IDEA ORIGINAL

La Perruca va néixer com un encàrrec de l'Associació de Famílies Lesbianes i Gais de Catalunya (FLG). La proposta inicial era dur a terme una activitat sobre transfòbia per a fills i filles de les famílies Lesbianes i Gais en el marc de la celebració del dia de l'Orgull LGTBI, el 28 de juny de 2014, dins de la programació del Pride Kids que s'organitza a Barcelona. L'encàrrec va caure com una proposta engrescadora, i amb un temps contrarrellotge. A partir de la proposta de la FLG, vam decidir basarnos en el conte "La Perruca d'en Luca". Ens vam posar en contacte amb les autores del conte, que ens van explicar que la història estava basada en un nen real. Aquí, amb les seves paraules:

, que amb només quatre anys va qüestionar super herois i princeses per defensar la seva perruca blava. Aquest petit gest va inspirar un conte que té per finalitat preguntar-se la pregunta que en Luca es feia a sí mateix: "Qui decideix el que és femení i masculí?". Tal i com expliquen les autores:

Luca és un tipus especial, amb només 4 anys es va enfrontar a super herois i princeses per defensar la seva perruca blava. Aquest petit gest ja es mereix un conte. Perquè com ell mateix es pregunta. Qui decideix el que és femení i masculí? Per què consentim que hi hagi actituds impròpies de nenes o de nens?

El nostre Luca es va atrevir a qüestionar les normes que uns altres i unes altres van construir per a ell i es va enfrontar al món, el seu món, el nostre món. Volem explicar la seva història perquè tots i totes som Luca cada dia, i si triem l'opció valenta potser demà coneixerem a un Paco que vagi amb falda al col•legi i ningú riurà d'ell. I Paco no serà ni més ni menys Paco. Mai és ni massa aviat ni massa tard per lluitar contra les coses absurdes de la vida.

Vam decidir endinsar-nos en el món de la fantasia i fer una petita activitat basada en aquest. Aquesta activitat ens va obrir una porta a abordar la socialització de gènere des de la infància, i la importància de prendre consciència sobre les conseqüències de donar uns o altres missatges en relació a la construcció de les identitats i afavorir... o dificultar la diversitat. A partir d'aquesta experiència neix la inquietud de crear un espectacle per a abordar les identitats de gènere i la diversitat, el dret a la no discriminació, i la prevenció de la transfòbia. Les dificultats en les que es poden trobar nens com en Luca, o tants d'altres, ens fa crear un espectacle per a sensibilitzar sobre la discriminació i afavorir la diversitat, des d'una de les categories socials que més invisiblement i intensament ens atravesava: el gènere.

SOBRE ELS CONTINGUTS

Les nenes juguen a nines i els nens a pilota, les noies busquen amor i els nois sexe, les dones tenen cura dels fills i els homes s'encarreguen de portar el sou a casa. Podem pensar que aquestes diferències vénen determinades pel **sexe**, és a dir, que es deuen a qüestions biològiques; o bé pel **gènere**, i per tant, que són construïdes en funció del nostre context històric, social i cultural. Que la masculinitat i la feminitat siguin diferents no és un problema. En canvi, sí que ho és que sobre aquestes diferències es construeixi una desigualtat que legítimi relacions de poder desiguals en l'organització social (patriarcat) o en la parella (violència de gènere).

El fet de pensar que aquestes diferències tenen un **origen social i cultural** implica que les persones que formem part de la societat podem actuar, creant les condicions de **possibilitat** per a la **transformació**.

Els rols que vénen definits des de la infància, diferenciants en funció del gènere, ens afavoreixen també una determinada forma de relacionar-nos amb els nostres cossos, i amb les altres persones; al temps que dificulten la diversitat pel que fa a la vivència del binomi sexe-gènere i dificulten també totes les opcions de sexualitat que s'allunyin de l'heteronormativitat. *La perruca* pretén incidir sobre totes aquestes qüestions, a través del **teatre artístic**, i el **teatre dels i les oprimides** per al debat posterior. És important treballar-ho amb nens i nenes, i també amb els adults que els envolten (famílies, comunitat educativa), perquè ja tenen incorporats tots aquests imaginaris, que operen en la seva quotidianitat i en les relacions que estableixen. Sensibilitzar i donar eines per a afavorir la diversitat es fa molt necessari si volem començar a pensar en un futur lliure de discriminacions.

FOTOGRAFIES DE L'ESPECTACLE (*)

*Totes les fotografies són d'assaig

L' EQUIP

MIQUEL SIMÓ I CASTELL

Actor en l'àmbit professional des dels 18 anys. Passant per la Commedia dell'Arte, teatre familiar amb Transeduca i Eina a l'Escola (com a autor, director i actor), teatre per a empreses i formador amb Acto Seguido, Animador i Speaker per a Focus. Actor a Hop!era de Jordi Purí i Toni Albà, col·labora també amb les T de Teatre.

En cinema un paper a la pel·lícula "Lo Más Importante de la vida es no haber muerto" Director Olivier Pictet, Marc Recuenco, Pablo Martín Torrado; País Espanya, Suïssa.

En televisió va passar per programes com Buenafuente A3 i la Sexta, HomoZapping a A3, Irrepetibles de la Sexta, Tres 14 i Redes de la 2 i petites aparicions en sèries de TVC. Actualment treballa amb la Companyia Planeta Impro des del 2005 com a improvisador, amb la companyia Teatracció fent teatre social i amb Acto Seguido.

ROCÍO MANZANO

Formada en interpretació (amb Txiqui Berraondo, Manuel Lillo o Carme Juan), dansa (Lipi Hernández, Anna Rubirola o África Navarro) i altres tècniques (clown amb Mertxe Ochoa, cant amb Maria Lorea...)

En teatre es creadora de la companyia Nus Teatre, amb qui ha fet gires per tota Espanya amb els espectacles de teatre fòrum *Es de conya?* y *M'agrada*. A més, dins de la companyia, també ha dirigit l'espectacle familiar sobre transfòbia *La Peluca* i la lectura dins del Festival PIIGS del Festival Grec 2015 *Balenes*. També ha estat actriu per les companyies Projecte Margot, Amagat Teatre i directora per la cia L'Aviador. A més ha sigut assistent de moviment per la companyia La Calòrica.

Actualmente està amb *Assajar és de Covards* on coordina, produeix i presenta l'espectacle i es productora i actriu de l'espectacle *Vagas y maleantas* (Cia Vagas y Maleantas.) També es membre de la Cia Casa Real que prepara l'espectacle *17 simpàtiques maneres d'acabar amb el capitalisme* que s'estrenarà al Teatre Tantarantana al 2016.

És professora de Dansa Bollywood i de teatre infantil a diversos llocs de Catalunya.

MIREIA SCATTI MONTSENY

Actriu formada a Barcelona i Itàlia en escoles vinculades al mètode Lecoq.

Ha treballat a Barcelona amb espectacles com Poepurris, Popcorn o El equipaje del viajero; i a Itàlia en espectacles de Commediadell'Arte, com CapitanSpaventa o el de creació pròpia Fai da te. A Portugal, recentment, ha treballat amb la seva companyia Casear, amb els espectacles Aníñando i Entre Laços, que combina la creació pròpia i les mitges màscares.

Ha estat ajudant de direcció de Joan Antón Sánchez a *Historia del soldat* i ha participat com a dobladora en algun curtmetratge-documental, tals com *Drugworld* i *La mirada perfecta*. Actualment és membre de la companyia Planeta Impro (Barcelona), que fa teatre d'improvització. Amb l'espectacle *Impro Show* i *Impro Horror Show*, actúa setmanalment al teatre Teatreneu de Barcelona.

També des de 2006, treballa a Teatracció, com a actriu en totes les seves obres de temàtica social; i amb l'Associació Zoo(i)lògic, vinculada al teatre social, dirigit a joves i adolescents. Forma part de l'equip de NUS i treballa en totes les seves produccions.

ANDREA CALSAMIGLIA MADURGA

És psicòloga social i ha participat com a tallerista a la campanya *Talla amb els mals rotllos* de la Generalitat de Catalunya, i coordinant el programa *Qüestió de Gènere? Parlem-ne*, adreçat a l'estudiantat de la Universitat Autònoma de Barcelona. Ambdós tenen com a objectiu la prevenció de la violència de gènere entre joves. Ha preparat les exposicions *Violència masclista en la parella: Desmuntem mites?* i *Canviant la mirada sobre les relacions de parella*, per a l'Institut Català de les Dones i la UAB respectivament.

Investiga sobre la violència de gènere com a membre del Grup de Recerca *Estudis socials i de gènere del poder i la subjectivitat* del Departament de Psicologia Social de la Universitat Autònoma de Barcelona.

S'ha format en teatre social i teatre dels i les oprimides amb Filalagulla i Héctor Aristizábal. Ha participat en projectes teatrals relacionats amb el gènere i la violència, com ara *La Ventafocs ja no espera* (Cia La A Teatre), *Es de cuento* (Cia Me'n vaig al món-Teatre), *Coses de parella?* (Cia DesGarbo i Taller22) i actualment amb *M'agrada, És de conya? i T'ho prometo*

Continua la seva formació al Doctorat en Psicologia Social de la UAB i en facilitació i treball de processos a l'Institut de Facilitació i Canvi (IFAC-E).

MAGALÍ PERMANYER DE SWERT

S'ha format en teatre social i teatre dels i les oprimides amb Filalagulla i Héctor Aristizábal (Barcelona), Forn de teatre Pa'tothom (Barcelona) i CODES (França), i com a agent de prevenció del programa *Talla amb els mals rotllos* del govern de Catalunya. Actualment continua la seva formació en el màster d'Intervencions Socials i Educatives de la Universitat de Barcelona.

El 2008 viatja a França, on ingressa al Comitè Departamental d'Educació per a la Salut, coordinant projectes educatius de teatre social per a joves sobre prevenció de riscos, promoció de la salut, violència i gènere. Posteriorment, coordina i dinamitza projectes d'Inclusió Social i Educació per a la Salut per a un públic infantil i adult.

FITXA ARTÍSTICA

Repartiment

Mireia Scatti, Miquel Simó i Magalí Permanyer

Direcció

Rocío Manzano

Dramatúrgia

NUS

Disseny de so i Llums

NUS

Escenografia

Bàrbara Massana

Vestuari

Nus

Producció

Continguts pedagògics

Andrea Calsamiglia, Magalí Permanyer

Idea original

La Naturadora, Vicent Poquet, Eltakataka

Fotografia

Yago Partal

Disseny

Lluís Ràfols, Vicent Poquet

Dinamització

Andrea Calsamiglia i Magalí Permanyer

FITXA TÈCNICA

- **Durada:** 1 hora i 30 minuts
- **Nombre d'assistents:** de 20 a 100
- **Edat:** recomanada a partir de 13 anys
- **Espai:** teatre o sala d'actes
- **Muntatge:** 1:30h abans i 1h després
- **Necessitats tècniques:** Projector, pantalla i equip de so amb lector de CD i/o USB

IL·LUMINACIÓ

- 1 consola d'iluminació programable de 12 canals
- 4 PAR 64 medium amb viseres
- 4 PC 1000 w amb viseres
- 2 fresnels de 1000 w amb viseres
- 2 Retalls de 1000 w 25°-40°
- Filtres ND Difusors Filtres il·luminació color (blaus, taronges, vermells)

PLÀNOL D'IL·LUMINACIÓ

SO

PA

- Potència de so: la necessària per a la sala

Microfonia

- No és necessària

Reproducció

- CD o USB
- Control: taula de mescles

CONTACTE

Web | www.nusteatre.org

Correu | info@nusteatre.org

Telèfon | 617 170 944

Facebook | [Nus Teatre](#)

Twitter | [@nusteatre](#)

Instagram | [@nusteatre](#)

